

- 3) Έχει το άρθρο 23 της οδηγίας 2008/48/EK την έννοια ότι η ακυρότητα της σύμβασης καταναλωτικής πίστης που προβλέπει το εθνικό δίκαιο ως κύρωση, βάσει της οποίας πρέπει να επιστρέφεται απλώς το κεφάλαιο που χορηγήθηκε, είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας όταν το ΣΕΠΕ δεν αναγράφεται με σαφήνεια στη σύμβαση καταναλωτικής πίστης;
- 4) Έχει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽²⁾ την έννοια ότι τα έξοδα που αφορούν πακέτο συμπληρωματικών υπηρεσιών, οι οποίες προβλέπονται ως κύρια σύμβαση σε χωριστή πρόσθετη συμφωνία στο πλαίσιο σύμβασης καταναλωτικής πίστης, πρέπει να θεωρούνται μέρος του κυρίου αντικείμενου της σύμβασης και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο του ελέγχου της καταχρηστικότητας;
- 5) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το σημείο 1, στοιχείο ξ', του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι ρήτρα που περιέχεται σε σύμβαση που αφορά συμπληρωματικές υπηρεσίες στο πλαίσιο σύμβασης καταναλωτικής πίστης είναι καταχρηστική, όταν με αυτήν παρέχεται στον καταναλωτή η αφηρημένη δυνατότητα να αναστέλλει και να προγραμματίζει εκ νέου τις πληρωμές του, πλην όμως οφείλει για τη δυνατότητα αυτή τέλη ακόμη και αν δεν κάνει χρήση της;
- 6) Έχουν τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, καθώς και η αρχή της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι αντίκειται σε ρύθμιση σύμφωνα με την οποία επιτρέπεται η επιβολή μέρους των δικαστικών εξόδων εις βάρος του καταναλωτή στις ακόλουθες περιπτώσεις: 1) όταν γίνεται εν μέρει δεκτό το αίτημα να αναγνωρισθεί ότι δεν οφείλονται ορισμένα ποσά λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας [...]; 2) όταν η ενάσκηση του δικαιώματος του καταναλωτή κατά τον ποσοτικό προσδιορισμό της απαίτησης είναι πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής και 3) σε κάθε περίπτωση καταχρηστικής ρήτρας, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η ύπαρξη της καταχρηστικής ρήτρας δεν έχει άμεση επίδραση, εν όλω ή εν μέρει, στο ύψος της αξίωσης του πιστωτικού φορέα ή όταν η ρήτρα δεν έχει άμεση σχέση με το αντικείμενο της δίκης;

(1) Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

(2) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 25 Νοεμβρίου 2022 — Friends of the Irish Environment CLG κατά Ιρλανδικής Κυβέρνησης, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ιρλανδίας και Attorney General

(Υπόθεση C-727/22)

(2023/C 63/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Friends of the Irish Environment CLG

Αναρρεσίβλητοι: Ιρλανδική Κυβέρνηση, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ιρλανδία και Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας ΣΕΠΕ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', αυτής, την έννοια ότι μέτρο εγκριθέν από την εκτελεστική εξουσία κράτους μέλους, πλην της περίπτωσης νομοθετικής ή διοικητικής υποχρέωσης, και όχι βάσει κανονιστικής, διοικητικής ή νομοθετικής πράξης, μπορεί να συνιστά σχέδιο ή πρόγραμμα εμπίπτον στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εφόσον το σχέδιο ή το πρόγραμμα που εγκρίθηκε κατά τον τρόπο αυτόν καθορίζει το πλαίσιο για τη μελλοντική χορήγηση ή την άρνηση χορήγησης άδειας έργων και πληροί έτσι το κριτήριο του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας;
- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 8 και 9, της οδηγίας ΣΕΠΕ, την έννοια ότι σχέδιο ή πρόγραμμα το οποίο, μολονότι χαρακτηρίζεται ως «ενδεικτικό», προβλέπει ειδικώς τη χορήγηση πόρων για την κατασκευή ορισμένων έργων υποδομών με σκοπό τη στήριξη της στρατηγικής χωρικής ανάπτυξης άλλου σχεδίου, το οποίο με τη σειρά του αποτελεί τη βάση για μελλοντική στρατηγική χωρικής ανάπτυξης, δύναται καθ'αυτό να συνιστά σχέδιο ή πρόγραμμα κατά την έννοια της οδηγίας ΣΕΠΕ;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, το γεγονός ότι ένα σχέδιο αποσκοπεί στη χορήγηση πόρων σημαίνει ότι πρέπει να θεωρηθεί σχέδιο που αφορά τον προϋπολογισμό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 8, της οδηγίας;

- 3) Έχουν το άρθρο 5 και το παράρτημα I της οδηγίας ΣΕΠΕ την έννοια ότι, όταν απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, αυτής, η προβλεπόμενη σε αυτά περιβαλλοντική μελέτη πρέπει, αφού εντοπιστούν λογικές εναλλακτικές δυνατότητες έναντι μίας προτιμώμενης εναλλακτικής, να προβαίνει σε συγκριτική εκτίμηση της προτιμώμενης εναλλακτικής και των λογικών εναλλακτικών δυνατοτήτων;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, πληρούνται οι απαιτήσεις της οδηγίας εάν οι λογικές εναλλακτικές δυνατότητες αξιολογούνται συγκριτικά πριν από την επιλογή της προτιμώμενης εναλλακτικής και στη συνέχεια αξιολογείται το προσχέδιο του σχεδίου ή προγράμματος και διενεργείται πληρέστερη εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνον ως προς την προτιμώμενη εναλλακτική;

- (¹) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ 2001, L 197, σ. 30).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 29 Νοεμβρίου 2022 — Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP κατά «Valentina Heights» EOOD

(Υπόθεση C-733/22)

(2023/C 63/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η Βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Αναρρεσίβλητη: «Valentina Heights» EOOD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 98, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, σημείο 12, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι χωρεί εφαρμογή του προβλεπόμενου στην εν λόγω διάταξη μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ για διαμονή σε ξενοδοχεία και παρόμοιους χώρους, όταν αυτοί οι χώροι δεν έχουν ταξινομηθεί σε κατηγορία δραστηριότητας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους[;]
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 98, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, σημείο 12, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα ΦΠΑ, την έννοια ότι επιτρέπεται η επιλεκτική εφαρμογή μειωμένου συντελεστή σε συγκεκριμένες και ειδικές περιπτώσεις ορισμένης κατηγορίας, υπό την προϋπόθεση ότι η διαμονή σε ξενοδοχεία και παρόμοιους χώρους μπορεί να πραγματοποιείται μόνο σε καταλύματα σύντομης διανομής τα οποία είτε έχουν ταξινομηθεί σε κατηγορία υπηρεσιών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους είτε είχε εκδοθεί για αυτά προσωρινή βεβαίωση στο πλαίσιο διεξαγόμενης διαδικασίας για την κατάταξη σε κατηγορία δραστηριότητας[;]

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).